LA J.O. POTENȚIALUL GIMNASTICII ROMÂNEȘTI TREBUIE VALORIFICAT LA CEL MAI ÎNALT NIVEL

Sala sporturilor din Bacău a fost, timp de trei zile, o primitoare gazdă pentru cele mai bune gimnaste și cei mai buni gimnaști ai țării, fetele disputîndu-și titlurile atît pe echipe cît și la individual, în timp ce la băieți întrecerea a avut numai un caracter individual. Specialiștii sînt unanimi în aprecierea că această ediție a finalelor campionatelor de gimnastică s-a ridicat la un nivel înalt, prin deosebita tehnicitate a exercițiilor, prin măiestria execuției multora dintre participanți.

Firesc, însă, am raportat evoluțiile maeștrelor și maeștrilor noștri la sarcinile importante ce le revin la viitoarele Jocuri Olimpice, apreciindu-le în mod critic evoluțiile din concurs. Privită în perspectiva severului examen de la Montreal, comportarea finaliștilor ne-a oferit, desigur, reale motive de satisfacție, dar — în același timp — și suficiente temeiuri pentru o analiză critică, lucidă, a procesului de pregătire, a îmbunătățirilor și corecturilor ce trebuie făcute, aspecte asupra cărora ne oprim în rîndurile de mai jos.

NADIA COMĂNECI, UN EXEMPLU DE MUNCĂ ȘI PASIUNE SPORTIVĂ

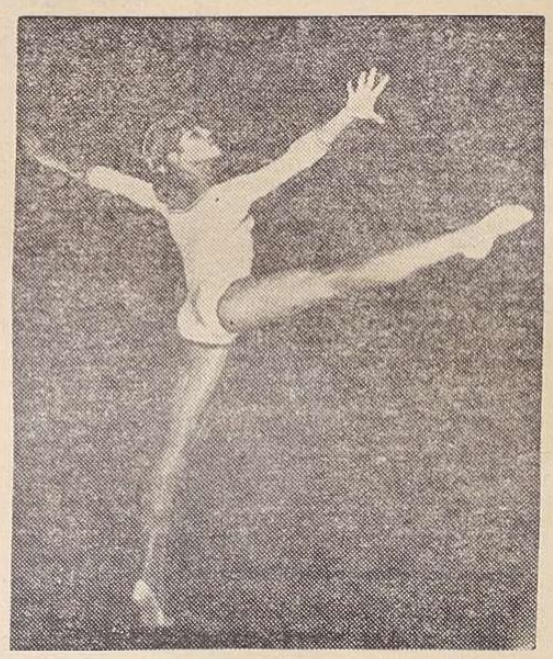

Nadia Comăneci la sol
Foto : C. BURSUC — Bacău

Cînd se afirmă că această ediție a campionatului de gimnastică s-a situat la un nivel ridicat, se are în vedere, fără îndoială, în primul rînd, evoluția maeștrelor noastre, cu precădere a echipei liceului de specialitate din municipiul Gh. Gheorghiu-Dej, alcătuită din **Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Georgeta Gabor, Luminița Milea, Iuliana Marcu** și **Călina Hosu,** care a cucerit, de altfel, titlul de campioană a țării, la diferență apreciabilă (aproape 20 de puncte !) față de cea de a doua clasată, Dinamo București. Interesul publicului spectator băcăuan, care a umplut pînă la refuz Sala sporturilor, s-a îndreptat cu prioritate spre multipla campioană europeană Nadia Comăneci, ca și spre Teodora Ungureanu, care a debutat în acest an atît de promițător în marea arenă internațională, două gimnaste angajate într-un permanent duel al marii măiestrii, duel care a și asigurat, de altfel, o ținută aleasă finalei de la Bacău. **Atît Nadia cît și Teodora și-au confirmat cu prisosință clasa înaltă, spectacolul oferit de ele ridicîndu-se realmente la nivelul unei întreceri internaționale de anvergură. Nota 10 acordată de arbitre Nadiei Comăneci, pentru exercițiul liber ales la sol — eveniment în premieră în țara noastră — are o valoare de simbol și vine să răsplătească nu numai un mare talent, ci și căutările și munca enormă pe care această sportivă o depune pentru perfecționarea măiestriei sale.** Ce poate fi oare mai grăitor în această privință decît îngreunarea exercițiului la paralele (cu care s-a impus la Skien, în Norvegia) cu noi elemente și combinații originale, ca și noul exercițiu la sol pe care îl pregătește, în care nu numai salturile — șurub 720 de grade — constituie principalele atuuri, ci și dublul salt înapoi pe care Nadia l-a executat impecabil în cadrul programului liber ales. **Teodora Ungureanu are „nerv", ținută, ritmul ei de lucru la toate aparatele este aproape ireproșabil, ca și siguranța și precizia cu care evoluează.** Aceste două veritabile maestre, bine secundate de **Georgeta Gabor, Luminița Milea** și **Iuliana Marcu** au asigurat echipei o detașare netă de celelalte formații, astfel că succesul elevelor antrenorilor **Marta** și **Bela Karoly** a fost categoric.

Dacă clasarea formației Dinamo pe locul secund apare ca firească (și e cert că bucureștencele ar fi putut să realizeze o diferență mai mică față de învingătoare fără unele indisponibilități care le-au afectat potențialul), situarea echipei Sport Club Bacău pe poziția a treia constituie o veritabilă surpriză. Fără îndoială, **Gabriela Trușcă** s-a prezentat într-o formă deosebită, aducîndu-și o substanțială contribuție la bagajul de puncte al formației sale, dar nu e mai puțin adevărat că, pentru a reuni șase sportive, s-a recurs și la multe improvizații. Nu ne îndoim că noua generație de tinere gimnaste băcăuane va asigura soților **Marina** și **Mircea Bibire** o rezervă puternică de cadre din care ei să poată alcătui în orice moment o echipă valoroasă, capabilă de rezultate bune.

Un fapt pozitiv evidențiat de finalele de la Bacău, pe care am dori să-l subliniem, este acela că toate componentele lotului olimpic s-au situat pe locuri fruntașe la individual compus, **Gabriela Trușcă, Marilena Neacșu** și **Mariana Constantin** dovedindu-se cu deosebire candidate cu șanse pentru echipa care ne va reprezenta la J.O. de la Montreal. Firește, cu obligația de a-și îmbunătăți exercițiile, de a le adăuga elemente și combinații de ridicată valoare tehnică, cu care să facă față exigențelor arbitrajului internațional.

Nu e mai puțin adevărat însă că întrecerile de la Bacău au scos în evidență și neajunsuri ale gimnasticii noastre feminine, atît sub aspectul pregătirii tehnice, cît și al selecției. Acest din urmă aspect reține atenția, în primul rînd, prin numărul mare de sportive penalizate pentru excesul de greutate corporală, echipa Școlii sportive din Oradea fiind „fruntașă" la acest capitol !

O GAZDĂ EXCELENTĂ

ORGANIZATORII BĂCĂUANI — O REVELAȚIE

O finală de campionat republican — cu două competiții paralele, una feminină și alta masculină — ridică destule probleme organizatorice și nu puțini au fost cei care se vor fi întrebat dacă un oraș care găzduiește pentru prima dată o asemenea competiție va face față tuturor cerințelor. Pînă la urmă, cu toții — sportivi, arbitri, antrenori — au fost unanimi în aprecierea că, din punctul de vedere al organizării, Bacăul a întrecut toate așteptările.

„Gimnastele și gimnaștii români — pe cît mai multe locuri fruntașe la Jocurile Olimpice din 1976 !" — *iată lozinca mobilizatoare care a dominat Sala sporturilor, solicitîndu-i pe finaliștii campionatului la o comportare superioară. Aparatură de bună calitate, tabele luminoase pentru arătarea notelor, preocupare pentru o bună ritmicitate în desfășurarea întrecerii, iată cîteva din atuurile bunei organizări a acestei finale. Antrenorul Mircea Bibire ne spunea că a trebuit mai mult de o lună pentru ca, cu sprijinul a numeroși colaboratori, să se pună la punct toate detaliile!*

Și apoi — spectatorii, un public cald, bun cunoscător al gimnasticii, generos în aplauze, răsplătind deopotrivă pe localnice și pe sportivele din județul Bacău, cît și pe gimnastele din celelalte cluburi și asociații sportive. Și încă un fapt : Întreprinderea de industrie locală Bacău a oferit numeroase premii — cupe și plachete — sportivelor și sportivilor care s-au evidențiat în întreceri.

În acest fel, C.J.E.F.S. Bacău a luat o serioasă opțiune pentru găzduirea și a altor întreceri importante, printre care prima pare a fi ediția a XIX-a a campionatelor internaționale ale României, în aprilie 1976.

DOAR 17 MAEȘTRI ÎN CONCURS !

O CIFRĂ CARE DOVEDEȘTE SLĂBICIUNI ALE GIMNASTICII NOASTRE MASCULINE

Campionatul individual al maeștrilor (întrecerea pe echipe s-a desfășurat în luna mai) a **reunit un număr îngrijorător de mic de sportivi (17!), fapt ce dovedește reale slăbiciuni ale gimnasticii noastre masculine, printre care inexistența unei pepiniere de tineri, talentați, cu evidente perspective, ni se pare cea mai acută. Absența unui liceu rezervat băieților,** după modelul celui pentru fete din municipiul Gh. Gheorghiu-Dej, **se resimte mai mult decît oricînd, și cu cît se va tărăgăna mai mult rezolvarea acestei importante probleme de instruire sportivă și școlară, cu atît vor fi mai serioase consecințele la nivelul marii performanțe.**

Un lucru este cert : **doar Dinamo și Steaua asigură, deocamdată, finaliști de valoare pentru campionatul republican,** I.E.F.S., Liceul 35 București și Liceul B. P. Hașdeu Buzău având doar prezențe simbolice. Fără a forța prea mult (el nefiind de-a lungul întregii competiții în plenitudinea forțelor fizice), **Dan Grecu a cîștigat cu ușurință al patrulea titlu al său de campion absolut,** dar unele din execuțiile lui Grecu s-au situat evident sub valoarea lui, atestată de cele două mari performanțe realizate în 1974 și 1975 : cîștigarea titlurilor de campion mondial și apoi european la inele. Lupta pentru întîietate la aparate a avut un mai pronunțat echilibru valoric, dînd posibilitate de evidențiere unor tineri **(Ion Checiches și Sorin Cepoi** — ambii de la Steaua) cîștigători la sol și sărituri (primul), respectiv la bară fixă, în timp ce trei titluri au revenit unor gimnaști de la Dinamo : **Dan Grecu** — la paralele, **Ștefan Gall** — la cal cu mînere, **Nicolae Oprescu** — la inele.

Oricum, atît **întrecerea individuală cît și cea de la aparate au evidențiat serioase lacune în pregătirea gimnaștilor noștri fruntași. Însușirea și executarea noului program impus apar ca serios rămase în urmă, iar în unele probe, cum ar fi săriturile, calul cu mînere și chiar paralelele, maeștrii noștri se prezintă slab în concurs.** La mulți dintre concurenți exercițiile la sol s-au dovedit a fi scurte, motiv pentru care nu o dată asistăm la penibile „trageri de timp". De asemenea, ținuta și expresivitatea gimnaștilor se află în serioasă suferință, deși încă de acum cîțiva ani ziarul nostru a atras atenția în repetate rînduri asupra acestui capitol al pregătirii. O anume blazare pare să se fi localizat în rîndurile gimnaștilor noștri fruntași, neglijîndu-se faptul că marile rezultate cer și un mare volum de muncă, în cadrul căreia nu trebuie omis nici cel mai mic detaliu. **Mai multă siguranță, amplitudine și expresivitate în timpul exercițiilor, reconsiderarea grabnică a procesului de instruire, acordîndu-se pregătirii propriu-zise și antrenamentelor o atenție sporită de către toți componenții lotului, de către toți sportivii care aspiră la consacrarea internațională — iată deziderate prioritare ale gimnasticii noastre masculine.**

CONCURSURI PARALELE SAU SEPARATE ?

Fără să fi fost o regulă, federația de specialitate a organizat, pînă acum, deseori paralel întrecerile feminine cu cele masculine. În acest an, mai mult decît oricînd în trecut, o astfel de programare a evidențiat serioase neajunsuri, dată fiind marea dificultate pentru publicul spectator de a urmări cît mai multe exerciții valoroase. Ne-am aflat, deseori, în situația de a fi trebuit să fim simultan martorii unor evoluții de înalt nivel oferite de Nadia Comăneci sau Teodora Ungureanu, Alina Goreac sau Dan Grecu, de Gabriela Trușcă, Nicolae Oprescu sau Ion Checiches. La care dintre acești și ai gimnasticii să te uiți mai întîi ? — iată o întrebare la care programarea concomitentă a două competiții, chiar dacă cea masculină a avut numai un caracter individual, nu a oferit un răspuns satisfăcător. Sperăm ca activul federației, prezent în totalitate la Bacău, să fi sesizat acest neajuns și nu ne îndoim că se vor găsi soluții pentru ca la viitoarele întreceri de anvergură să fie aduse remedierile necesare.

DE CE N-A CONCURAT ALINA GOREAC ÎN FINALE ?

Pentru cei care n-au urmărit la fața locului campionatele de la Bacău, palmaresul Alinei Goreac, una din cele mai bune gimnaste ale țării, apare extrem de contradictoriu : 9,65—9,80—9,30 — 9,10 la programul impus, note de 9,35, 9,80, 9,50 la exercițiile liber alese. Deci, nici o notă sub 9 și totuși doar 66,50 puncte (locul 35) la individual compus ! Ca să nu mai amintim că, în ciuda unor notări mari, Alina nu și-a putut apăra deloc șansele în finalele pe aparate ! Firește, se pune întrebarea : cum se explică această situație ?

Acuzînd o durere la un picior, Alina Goreac nu s-a prezentat la ultima probă din concurs, exercițiul liber ales la sol. Acest forfait, aproape unic în competițiile noastre interne, a surprins cu atît mai mult cu cît Alina a efectuat încălzirea și părea chiar hotărîtă să apară pe covorul de concurs. Și totuși, ea a fost oprită să evolueze, fapt care i-a atras, conform regulamentului, suspendarea și din finalele pe aparate. Nu credem că cineva a dorit să se evite confruntarea directă dintre Alina Goreac și mai tinerele sale colege, Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu sau Georgeta Gabor, ci socotim, mai curînd, că acest deznodămînt, regretat atît de specialiști cît și de cadul public băcăuan, a fost cauzat de necunoașterea unei clauze a regulamentului.

Căci, se știe prea bine, pentru a putea evolua în finale, era suficient ca Alina să apară pe covor, să execute doar cîteva mișcări. Ceea ce, să recunoaștem, îi era la îndemînă, oricît de mult ar fi supărat-o traumatismul de la picior...

PRIORITĂȚI ÎN PROGRAMUL DE PREGĂTIRE OLIMPICĂ

Timpul scurt rămas pînă la Jocurile Olimpice trebuie folosit cu maximă grijă de către toți componenții loturilor olimpice, astfel ca echipele noastre să-și poată valorifica pe deplin șansele la viitoarea mare confruntare. Considerăm că, între altele, e necesar să nu se omită în cadrul pregătirilor următoarele aspecte:

- **Cea mai mare atenție — corectei interpretări și însușiri a exercițiilor impuse, cu care să se facă, apoi, verificări periodice (notate), urmate de discuții și corectări.**
- **Într-un timp cît mai scurt, să fie definitivate exercițiile liber alese, astfel ca să rămînă suficient timp pentru repetarea lor.**
- **Încă de pe acum antrenorii și componenții loturilor olimpice trebuie să stabilească pentru fiecare sportiv și sportivă săriturile sau alte elemente repetabile (la paralele, de pildă), incit să se evite posibilitatea penalizării echipelor noastre.**
- **Atît la fete, cît și la băieți ritmul de execuție trebuie sporit, asigurîndu-se un mai mare dinamism exercițiilor.**
- **Să se lucreze mai mult, cu mijloace variate, pentru îmbunătățirea ținutei și a expresivității în timpul concursului.**
- **La aparatele care constituie punctul forte al echipelor noastre să se pregătească temeinic nu numai sportivele sau sportivii care pornesc cu prima șansă, ci toți componenții formațiilor.**
- **Să fie tratate cu toată atenția finalurile exercițiilor, îndeosebi aterizările, pentru că se știe cît de mult contează impresia finală.**

Pagină realizată de **Constantin MACOVEI**